

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: P.Š., narozený dne ...
bytem ...
zastoupený advokátkou JUDr. Evou Dundáčkovou
sídlem Žižkova 708, 261 01 Příbram

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2018, č. j. PK-VVŽÚ/873/18

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2018, č. j. PK-VVŽÚ/873/18 se z r u š u j e a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Evy Dundáčkové do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 5. 6. 2018 domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*) a současně bylo potvrzeno rozhodnutí Komise pro projednávání přestupků města Kašperské Hory (*dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“*), ze dne 28. 11. 2017 č. j. PK-1925/2016-067.2/A, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

pozdějších předpisů (dále jen „*starý přestupkový zákon*“), jehož se úmyslně dopustil narušením občanského soužití jiným hrubým jednáním tak, že dne 8. 8. 2016, v době od 16:00 hodin do 16:35 hodin, v obci Červená u domu č. p. 43 úmyslně fyzicky napadl pana Ing. J.P. tak, že po příjezdu pana P. do obce Červená ho žalobce začal napadat údery štetkou do obličeje a pošpinil ho v obličeji barvou. Žalovaný druhým výrokem napadeného rozhodnutí změnil prvoinstanční rozhodnutí tak, že vypustil výrokovou část IV.

2. V žalobě žalobce namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu spočívající v několika skutečnostech. Za prvé žalobce namítal, že po zrušení původního prvoinstančního rozhodnutí odvolacím správním orgánem nedošlo k žádnému novému projednání. Ve věci nebylo nařízeno ústní jednání, nebyly zopakovány důkazy a nebylo vydáno oznámení o pokračování v řízení. Dále neměl žalobce možnost prokázat svou nevinu, když nebyl připuštěn jeho návrh na výslech dvou sousedek jako svědkyň. Žalobce také namítal, že v průběhu řízení došlo k nezákonnému ne/provedení důkazů audio a video záznamy, když bylo do zápisu z jednání zkonstatováno jejich provedení, aniž by tyto byly přehrány přímo při jednání komise tak, aby se k nim mohli účastníci vyjádřit. V prvoinstančním rozhodnutí není patrné, které z těchto důkazů byly připuštěny, a které nikoliv. Dále žalobce namítal, že se správní orgán nezabýval tím, kde došlo k přestupkovému jednání, ačkoliv žalobce se domnívá, že by tato skutečnost mohla mít podstatný vliv na hodnocení dalších důkazů. Žalobce také kritizoval hodnocení a přezkoumání zavinění žalovaným. Za další žalobce namítal, že oba správní orgány postupovali v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů, které nehodnotily v jejich vzájemné souvislosti, a nepřihlíдели ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Konkrétně žalobce rozporoval věrohodnost výpovědí manželů P. Dle žalobce měl být pan P. znovu vyslechnut v postavení svědka poté, co bylo řízení proti němu zastaveno, čímž byl zproštěn viny a už nebyl v postavení obviněného. Žalobce dále namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť mu jednak nebylo nikdy doručeno rozhodnutí o námitce podjatosti členů komise, a jednak proto, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádal se změnou právních předpisů, k níž došlo po zahájení řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že postup obou správních orgánů byl v souladu se zákonem. Dále plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
4. V replice žalobce odkázal na několik rozhodnutí NSS podporující jeho žalobní tvrzení, z nichž nejrelevantnějším je rozhodnutí ze dne 27. 10. 2004 č. j. 6 A 126/2002-27, dle kterého se správní orgán musí v rozhodnutí zabývat porovnáním nové a staré právní úpravy, došlo-li v průběhu řízení k její změně.
5. Ze správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně (dále jen „správní orgán“) o věci rozhodl poprvé dne 10. 7. 2017, kdy uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, dále ze spáchání přestupku dle §50 odst. 1 písm. a) téhož zákona a uložil mu sankci napomenutí. Proto tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Odvolací orgán (žalovaný) rozhodl ve věci prvního odvolání žalobce tak, že dne 27. 10. 2017 rozhodnutím č. j. VVŽÚ/6407/17 zrušil první prvoinstanční rozhodnutí a vrátil věc správnímu orgánu k novému projednání.
6. Správní orgán poté dne 28. 11. 2017 znovu rozhodl, že se žalobce uznává vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990

Sb., o přestupcích, v platném znění, za což mu bylo uloženo napomenutí. V rozhodnutí správní orgán argumentoval tím, že skutkový stav k úmyslnému narušení občanského soužití jiným hrubým jednáním byl dostatečně prokázán audio nahrávkou, fotodokumentací a výpovědí paní P.

7. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že zcela souhlasí s hodnocením důkazů správním orgánem, a že po přezkoumání věci v rámci odvolacího řízení dospěl k závěru, že žalobce svým aktivním jednáním vyvolal střet, a tím naplnil formální i materiální znaky skutkové podstaty přestupku, jež je mu kladen za vinu. K námitkám žalobce uvedeným v odvolání se žalovaný vyjádřil poměrně obsírně, přičemž shledal, že žádná z odvolacích námitek není důvodná, a proto odvolání zamítl a potvrdil prvoinstanční rozhodnutí.
8. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož obě strany s tímto postupem výslovně souhlasily.
9. Soud rozhodl o věci podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
10. Soud shledal žalobu **důvodnou**.
11. K prvnímu okruhu žalobních námitek soud v krátkosti uvádí, že se s ním již vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí a zdejší soud je nepovažuje za důvodné.
12. K námitce, že fakticky neproběhlo žádné „nové projednání“, čili že nebylo vydáno oznámení o pokračování v řízení, nebylo nařízeno ústní jednání a nebyly zopakovány důkazy, zdejší soud uvádí, že poté, co bylo prvotní prvoinstanční rozhodnutí (ze dne 10. 7. 2017 č. j. PK-1925/2016-067.2/A,B) odvolacím orgánem zrušeno, nebylo nutno vést nové řízení. Procesní vada, kterou odvolací orgán správnímu orgánu I. stupně vytkl totiž, že žalobci nebylo umožněno klást druhému obviněnému P. otázky, vůbec nenastala, tudíž nemusela být v novém řízení zhojena. Také žalovaný na straně 9 napadeného rozhodnutí uvedl, že po vrácení věci krajským úřadem přestupková komise nevedla žádné řízení, nedoplňovala dokazování, tedy nebylo třeba nařizovat ústní jednání, jelikož k nápravě krajským úřadem vytknutých pochybení postačovalo vydání nového rozhodnutí. S uvedeným odůvodněním žalovaného soud musí souhlasit. K tomu soud dodává, že nevidí důvod pro vydání oznámení o pokračování řízení, když řízení nebylo přerušeno. Postup zvolený přestupkovou komisí shledává soud zcela v souladu se zákonem a žádným způsobem nekrátící práva žalobce.
13. Dále žalobce znovu namítal nepřipuštění jeho důkazního návrhu na výslech sousedek jako svědkyň, přičemž i s tímto se žalovaný i správní orgán již vypořádali ve svých rozhodnutích, když shledali výslech paní N. mladší a starší nadbytečným, nevhodným a nemajícím vypovídající hodnotu o předmětném přestupkovém jednání. I s touto argumentací žalovaného soud zcela souhlasí, neboť má za prokázané, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně již provedeným dokazováním (fotografiemi, audio nahrávkou a výpovědí paní P.), a navíc výslechem obou navržených svědkyň by nebylo zjištěno nic dalšího k přestupkovému jednání žalobce, neboť tyto nebyly přítomny v okamžiku spáchání přestupku.
14. Žalobce dále tvrdil, že při ústním jednání nebyly přehrány audio a video záznamy, nýbrž byly pouze konstatovány do protokolu, a že správní orgán při rozhodování některé tyto

důkazy zcela pominul. S tímto tvrzením však nemůže zdejší soud souhlasit, neboť z protokolu o projednání přestupku ze dne 5. 6. 2017 je zřejmé, že byly při jednání prohlédnuty fotografie, poslechnuty audio záznamy a přečteny dopisy. Dále je z protokolu patrné, že se žalobce k provedeným důkazům vyjadřoval (zápis na straně 6-8 protokolu), přičemž konkrétně na straně 7 protokolu uvádí, že „zde bylo přehráváno několik audio záznamů“, soudu se tedy jeví později tvrzená žalobní námitka zcela nedůvodná, když z prvoinstančního rozhodnutí je zřejmé, z jakých důkazů správní orgán při svém rozhodování vycházel, jak je hodnotil, a k jakému závěru dospěl.

15. Další podnámitka týkající se zjištění skutkového stavu, resp. neprokázání, kde přesně k přestupkovému jednání došlo, taktéž není důvodná, neboť soud je toho názoru, že popis místa přestupku „v obci Červená u domu č. p. 43“ je dostatečně určitý tak, aby byl skutek nezaměnitelný, a aby nedošlo k porušení zásady *ne bis in idem*.
16. Zavinení žalobce bylo dle náhledu soudu zhodnoceno věrohodně, podloženě a mělo dostatečnou oporu v provedeném dokazování. Správní orgán I. stupně vyhodnotil, že žalobce se přestupku dopustil úmyslně a tento přímý úmysl dovodil zejména z chování žalobce, jenž i přes všechna předchozí upozornění neuposlechl výzvy „vypadni“ a setrval na pozemku v blízkosti manželů P. a tím celý incident inicioval, ačkoliv mu bylo známo, že manželé s ním nechtějí jednat osobně (vyplývá z výsledku žalobce před správním orgánem), nechtějí, aby vstupoval na jejich pozemek, a nechtějí, aby je obtěžoval.
17. Co se týká hodnocení důkazů, má soud za to, že správní orgán postupoval zcela v souladu s principem volného hodnocení důkazů. Jednotlivé důkazy hodnotil samostatně, ale i ve vzájemné souvislosti, své úvahy a závěry v prvoinstančním rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Soud shledal, že všechny důkazy byly provedeny v souladu se zákonem, obsahově spolu navzájem korespondují a poskytují zcela jasný a přesný náhled, jak se přestupkové jednání žalobce událo. Soud nemá důvod o skutkových zjištěních pochybovat a považuje všechny námitky zpochybňující skutkový stav za nedůvodné.
18. Dále dle žalobce měla být v dalším průběhu řízení zopakována výpověď pana P., který dne 27. 3. 2017 vypovídal v postavení obviněného, v postavení svědka se všemi souvisejícími právy a povinnostmi. Soud souhlasí se žalobcem, že postup správních orgánů byl vadný, nicméně toto procesní pochybení dle názoru soudu nezakládá nezákonnost správních rozhodnutí, protože skutkový stav byl bez dalšího dostatečně zjištěn a podpořen jinými provedenými důkazy, a to zejména výpovědí manželky p. P. a audio nahrávkou, která jednoznačně prokázala, že iniciátorem incidentu byl žalobce.
19. Další okruh žalobcových námitek shledal zdejší soud částečně důvodným. Žalobce namítal, že v řízení vznesl námitku podjatosti, o níž však v řízení nebylo rozhodnuto, nebo žalobce nebyl o tomto rozhodnutí vyrozuměn. Ve správním spise na listu č. 40 je založeno usnesení ze dne 23. 6. 2017 č. j. 01534/2017/Sta, jímž byla námitka podjatosti v předmětném řízení zamítnuta. Je tedy zřejmé, že o žalobcově námitce podjatosti bylo rozhodnuto. Co už ovšem ze spisu nevyplývá, je skutečnost, zda bylo zmíněné usnesení žalobci řádně doručeno tak, aby se s ním mohl seznámit, neboť ve správním spisu není k dohledání tzv. doručenka či její kopie. Je tedy na žalovaném, aby se také s touto námitkou vypořádal v dalším řízení.
20. Poslední námitku žalobce, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal se změnou právních předpisů, k níž došlo po zahájení řízení, shledal soud zcela důvodnou. Je třeba upozornit na rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2004 č. j. 6 A 126/2002 – 27, jehož právní věta

zní: *“Ústavní záruka vyjádřená v článku 40 odst. 6 in fine Listiny základních práv a svobod a spočívající v přípustnosti trestání podle nového práva, jestliže je taková úprava pro pachatele výhodnější, platí i v řízení o sankci za správní delikty. Ve svých důsledcích znamená, že rozhodnutí, které za účinnosti nového práva ukládá trest podle práva starého, se musí ve svých důvodech vypořádat s otázkou, zda nové právo vůbec převzalo staré skutkové podstaty, a pokud ano, zda tresty za takové delikty ukládané jsou podle nového práva mírnější nebo přísnější než podle práva starého. Rozhodnutí, které se s touto otázkou vůbec nevypořádá a zcela ji pomine, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]”*

21. V souladu s tímto právním názorem považuje soud napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V novém rozhodnutí se žalovaný vypořádá s namítanou změnou právních předpisů.
22. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., a žalobci, jenž měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek. Dále pak byly žalobci přiznány náklady právního zastoupení, vyčíslené dne 6. 7. 2018, sestávající z 3 úkonů právní služby po 3.100,- Kč a 3 režijních paušálů po 300 Kč navýšené o DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 23. srpna 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně